

РЕШЕНИЕ

№ 15120

гр. София, 04.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в
публично заседание на 05.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **11262** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Образувано е по жалба на А. К. С. [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], ет.7, ап.13, срещу Ревизионен акт №Р-22221723006722-091-001/06.06.2024год., издаден от С. Й. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В.-орган, възложил ревизията и С. А. Д.-ръководител на ревизията, в частта, изменена и потвърдена с Решение №1204 от 30.08.2024г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно осигурителна практика" (ОДОП) [населено място] при Централно управление (ЦУ) на НАП, с която са установените задължения на А. К. С. за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДФФЛ, за периода от 01.01.2017г. до 31.12.2019г., ведно със съответните лихви.

Жалбоподателката счита издаденият акт за нищожен, поради липса на компетентност на издателя и на органите, извършили ревизията, тъй като са служители от различни териториална дирекция от тази на постоянния адрес на ревизираното лице. Твърди, че същото е с адрес в гр.С., поради което компетентна ТД е тази на С. град. В решението на директора на дирекция ОДОП [населено място] били цитирани заповеди на изпълнителния директор на НАП и заместника му, които били без мотиви и основания за издаването им, по смисъла на чл.8, ал.1, т.1 от ДОПК.

Твърди, че спрямо нея не са налице и основания за преминаване на ревизията по реда на чл. 122 от ДОПК.

Описаният РА се оспорва и като издаден в противоречие с материалноправните разпоредби. Твърди се, че неправилно с РА е прието, че получените от жалбоподателката суми по банковата ѝ сметка от чуждестранни юридически и физически лица са приети, като доходи от други

източници по смисъла на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ. Изводът за дължимост на данъка по чл.17 ЗДДФЛ в посочения размер, е формиран при неправилна преценка на фактите, установени по време на ревизията.

Претендира се отмяна на РА и присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът- Директорът на Дирекция "ОДОП" [населено място] при ЦУ на НАП, оспорва жалбата по съображения, изложени в решението на Директора на ОДОП и писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, Първо отделение, 18-ти състав, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Началото на ревизионното производство е поставено със Заповед №Р-22221723006722-020-001/15.11.2023г., връчена на 27.11.2023г. по електронен път, изменена със Заповед №Р22221723006722-020-002/26.02.2024г., издадени от С. Й. Г. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В., оправомощена със Заповед №3ЦУ-ОПР-24/15.06.2023г. на изпълнителния директор на НАП и Заповед №РД-01-1019/06.11.2023г., Заповед №3-ЦУ-2303/06.11.2023г. и Заповед №3-ЦУ-2359/15.11.2023г. на зам. изпълнителния директор на НАП, във връзка със Заповед №3ЦУ-ОПР-14/16.04.2024г. на изпълнителния директор на НАП.

Ревизията е с обхват и видове задължения–данък върху годишната данъчна основа по чл.17 ЗДДФЛ за периода от 01.01.2017г. до 31.12.2019г.

В хода на ревизията са извършени необходимите процесуални действия, с цел установяване на относимите факти във връзка с облагането, подробно описани в Ревизионен доклад (РД) №Р-22221723006722-092-001/09.05.2024г. връчен на 09.05.2024г.

Срещу констатациите на РД не е подадено възражение по реда на чл.117, ал.5 ДОПК.

Ревизията е приключила с оспорения РА, с който на жалбоподателката са установени задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 ЗДДФЛ за ревизирания период в общ размер на 13 464,00лв. и са начислени лихви за просрочие в общ размер на 7 542,00лв.

Извършени са процесуални действия и са събрани доказателства, подробно описани в РД, представляващ неразделна част от оспорвания РА, по смисъла на чл.120, ал.2 от ДОПК.

На А. С. е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221723006722-040-001/04.01.2024г., с което са изискани всички документи за източници на финансиране (заеми и други) за периода на ревизията- от кредитни институции, от физически лица и/или други дружества; документи за извършени разходи; извлечения от банкови сметки, непредоставени в хода на извършена предходна проверка.

Представена е декларация за разкриване на банкова и застрахователна тайна.

Не са дадени изисканите писмени обяснения, не се представени попълнени справки по образец; документи, удостоверяващи източниците на доходи и на финансиране, за извършени разходи и др. Предвид изложеното, ревизиращите органи са приели, че документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, липсват или не са представени.

С Протокол за присъединяване на документи от друго производство № Р22221723006722-П.-001 / 26.02.2024г., са приобщени събрани доказателства в хода на извършена проверка за периода 01.01.2017г.-31.12.2022г., приключила с Протокол №П-22221723000255-073-001/19.10.2023г. В хода на последната, С. е представила извлечения от банкови сметки, писмени обяснения, документи, подробно изложени в РД / л.38 и сл./.

В ревизионното производство е установено, а и по този въпрос страните не спорят, че А. К. С. е местно физическо лице, по смисъла на чл.4, ал.1, т.1 от ЗДДФЛ, като на основание чл.6 от

ЗДДФЛ, тя е носител на задължението за данъци по отношение на придобити доходи от източници в Република България и в чужбина. Същата е разведена, с едно непълнолетно дете. Не е регистрирана по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/.

Видно от извършената служебна справка в ТР, същата е „свързано лице“, по смисъла на §1, т.3 от Допълнителни разпоредби /ДР/ на ДОПК със „СТИЛБИЛД А 2018“ ООД,[ЕИК] и „МАРИЯ-АНТОНИЯ“ ЕООД,[ЕИК], като техен управител и съдружник. Това обстоятелство е посочено и в РД, неразделна част от РА.

В хода на ревизията е установено, че жалбоподателката е подала годишни данъчни декларации /ГДД/ по чл.50 от ЗДЦФЛ за ревизирувания период, като са декларирани доходи от трудови правоотношения и по договор за управление и контрол .

Установено е също, че С. е получила доходи от наем /чл.31, ал.1 от ЗДДФЛ/, които не са декларирани с ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ.

През 2018г. и 2019г. по банкова сметка на А. С., разкрита в „Кей Би Си Банк“ ЕАД,[ЕИК] трансферирана в банкова сметка, разкрита в „Обединена Българска Банка“ АД,[ЕИК] с титуляр А. С., са получени преводи от платежния оператор „WorldPay AP“ Ltd, с посочено основание „Airbnb“.

Съответно на посоченото основание, постъпилите суми по личната банкова сметка на А. С. са в размер на 7946,46щ. долара или 13397,27лв. през 2018г. и в размер на 15585,83щ.долара или 27145,16лв. през 2019г., описани конкретно в РД /стр.81-82/.

При извършена предходна проверка за установяване на факти и обстоятелства /ПУФО/ от А. С. са представени писмени обяснения, съгласно които получените суми по личната ѝ сметка представляват приходи на индонезийското дружество PT BALI DESIGN VILLAS, в което С. е съдружник и директор, от отдаване на вили под наем, собственост на дружеството, които впоследствие е превела по банкова сметка на А. Т., като вноска по договор за заем от 2016г.

По преписката е приложено е споразумение от 20.12.2017г., сключено между А. Т., А. К. Г. /фамилно име преди прекратяване на брака и/ и PT BALI DESIGN VILLAS, представлявано от директора- А. Г., подписано от страните. А. Г. е положила подпис като законен представител на индонезийското дружество PT BALI DESIGN VILLAS.

Според цитираното споразумение, страните, като взели предвид, че PT BALI DESIGN VILLAS има задължения към А. Т. на основание предоставени заеми на обща стойност /50000,00евро и 100000,00щатски долара/ се съгласяват, всички приходи на дружеството от отдаване под наем на собствените му недвижими имоти в Бали да бъдат превеждани по банковата сметка на А. С.. От последната са дадени обяснения, съгласно които един от съдружниците в дружеството PT BALI DESIGN VILLAS, И. М. С. е имал договор за преотстъпено право на ползване за период от 30години за поземлен имот, находящ се на адрес: Jl. Uluwatu II Gg.Tj Asri 37, Jimbaran, Kuta Sel., Kabupaten Badung, Бали, И..

Според обясненията, върху този имот PT BALI DESIGN VILLAS е изградило вили, които впоследствие са отдавани под наем, чрез онлайн платформата Airbnb. Поради затруднения при финансирането на проекта през 2016г., дружеството е взело заем от А. Н. Т., който през 2017г. става съдружник в PT.BALI DESIGN VILLAS, съгласно решение на общото събрание на съдружниците от месец 02.2017г.

Съгласно представена писмена декларация, проектът по изграждане на вилите е приключен през 2017г., като чрез Нотариален акт №35/08.12.2017г., И. С. като собственик на преотстъпено право на ползване земята и всичко изградено на нея прехвърля това свое право на индонезийското дружество PT BALI DESIGN VILLAS за срок от 19 години до 05.04.2036г.

А. С. твърди, че като физическо лице, в качеството си на представляващ индонезийското

дружество и с цел отдаване на вилите под наем, е създадал акаунт в платформата на Airbnb не на дружеството, което се явява собственик на имота, а на нейно име, като е предоставила своя лична банкова сметка за получаване на приходите от резервации.

От лицето не е дадено съгласие/декларация за предоставяне на достъп до акаунта в платежния оператор WorldPay AP Ltd и онлайн платформата Airbnb.com.

Представена е справка с информация за размера на получените суми във връзка с отдаваните под наем на имоти (вили - вила „И.“ и вила „А.“) чрез онлайн платформата Airbnb по дати и суми. Към справката са приложени част от изпратените електронни писма от онлайн платформата, която препращаща автоматично имейл при резервация към регистрираното лице, отдаващо под наем имот с посочени следните данни: име на лицето, което резервира някоя от вилите, кратко съобщение от резервиращия към отдаващия под наем имот /обект на резервацията/, период за който следва да се резервира съответната вила, за колко нощувки, брой на лицата, които ще отседнат в имота, размера на заплатена сума от наемателя, удържаните такси от онлайн платформата или за услуги и съответно размера на крайната сума, която следва да бъде изплатена на регистрираното в платформата лице. Представени са осем автоматични електронни имейли от [електронна поща] с подател Airbnb към електронен адрес на задълженото лице [електронна поща] с основание/тема: резервация за една от двете вили - вила А. и/или вила И. с посочени суми, подлежащи на изплащане на регистрираното в платформата лице.

Съгласно обясненията, вследствие от възникналата криза с COVID-19, резервациите на вилите в Бали, И. били прекратени от началото на 2020г. и през 2021г.

Поради липсата на резервации, няма постъпили суми по банкова сметка на А. С.. Поради непредставянето на справка от онлайн платформата Airbnb, при извършената ПУФО, приключила с Протокол №П-22221723000255-073-001/19.10.2023г. е констатирано, че не може да се установи съпоставимост, съответно да бъдат проследени реално осъществените постъпления за отдаваните под наем обекти и да се обвържат получените суми във връзка с отдаваните под наем вили-вила „А.“ и вила „И.“.

Изискани са документи, удостоверяващи основанието и отчитането на получените приходи, придружени с превод на български език, както и цитираните договори за заеми, сключени между PT BALI DESIGN VILLAS и А. Т. от 2016г.

Доказателства за предоставени суми са изискани и от сочения заемодател А. Т., но такива не са представени.

Органите по приходите са счели, че получените суми по сметка на А. С. представляват доходи на задълженото лице от наем, облагаеми по смисъла на чл.12, ал.1, които не са декларирани с ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ.

Съгласно чл.31, ал.1 от ЗДДФЛ, след приспадане на 10% нормативно-признати разходи, е определена данъчна основа за облагане в размер на 12057,55лв. за 2018г. и в размер на 24430,64лв. за 2019г., като сумите са включени при формиране на общата данъчна основа по чл.122 от ДОПК.

В хода на ревизията са установени доходи получени от А. С. от различни наредители и банки от страната и чужбина, както следва:

За 2017г. са получени 347,40лв. по картова банкова сметка IBAN: [банкова сметка], разкрита в О. АД;

За 2018г. са налице постъпления общо в размер на 31003,67лв., в това число:

-в размер на 1090,45лв. получени по картова банкова сметка IBAN: [банкова сметка],

-в размер на 2293,84лв. получени по картова банкова сметка IBAN: [банкова сметка],

-в размер на 19 558,30лв. в евро от SKRILL Limited, IBAN [банкова сметка] с основание REFUND

REC ID 34668786 по банкова сметка IBAN [банкова сметка], разкрита в П. АД;

-в размер на 83,16лв. получен превод от SKRILL Limited, IBAN:[банкова сметка], с основание TRNID [ЕГН] SKRILL Ltd по банкова сметка IBAN [банкова сметка], разкрита в П. АД;

-в размер на 7000,00лв. получен превод от ADMIRAL MARKETS UK LTS с основание „mt 11086907 wt 2022575“ по сметка IBAN:- [банкова сметка] и

в размер на 977,92лв. получен валутен превод от Dzhemil Sabriev по сметка IBAN- [банкова сметка];

За 2019г. са получени парични средства в общ размер на 3 356,79лв. по картова банкова сметка IBANBG50UBBS81551004441120.

С второ ИПДПОЗЛ от ревизираното лице са изискани писмени обяснения във връзка с получените преводи по личните й банкови сметки, но такива не са представени на органите по приходите.

Сумите са квалифицирани като доходи от друг източник по смисъла на чл.35, т.6 от ЗДДФЛ, които не са декларирани от ревизираното лице в ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ и са включени в годишната данъчна основа за облагане, формирана по чл.122 от ДОПК.

След анализ на събраните доказателства, от органите по приходите е констатирано наличие на обстоятелства по чл.122, ал.1, т. 2 и т. 4 от ДОПК.

На А. С. е връчено Уведомление по чл.124, ал.1 от ДОПК, с което е информирана, че данъчната основа за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ ще бъде определена по реда на чл.122-124 от ДОПК.

С ИПДПОЗЛ №Р-22221723006722-040-002/16.04.2024г. са изискани документи за извършени разходи за регистрирани преминавания през ГКПП на България, писмени обяснения и документи за изясняване вида и данни за източниците на получени доходи по банковите сметки на лицето и др.

От А. С. не са представени документи и писмени обяснения, декларации за имуществено състояние, както и становище по връченото уведомление по чл.124, ал.1 от ДОПК.

Предприети са действия за установяване на имущественото състояние на А. С. и направените разходи, описани надлежно в РД.

При справка в Имотен регистър и данни от Служба по вписванията [населено място] към Агенция по вписванията, са установени вписвания по персонална партида на ревизираното лице-покупко-продажба на недвижими имоти и брачен договор с нотариална заверка на подписите.

Установено е, че през 2017г. лицето е закупило два недвижими имота, описани в РД, от „Софбилд“ ЕООД,[ЕИК], които са разплатени от банкова сметка IBAN [банкова сметка], с два превода на обща стойност 453 030,35лв. Сумата е отразена в таблицата за съпоставка за 2017г. на ред 16, колона 4 - разходи за придобиване и подобрене на недвижимо имущество.

Ревизираното лице е представило договор от 27.11.2017г. за продажба на МПС на физическото лице Г. Г. от А. С. за цена 9 360,00лв., която сума купувачът е следвало да плати на продавача по банков път. Установено е, че такава сума не е постъпила от лицето Г. Г.. От цитирания купувач Г. Г. също не са представени изисканите документи и писмени обяснения, относими към сделката.

Установено е, че през 2017г. „Антим Агро“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] е предоставило на ревизираното лице парични средства в размер на 460 000,00лв. Съгласно предоставен договор за временна финансова помощ от 26.09.2017г., сумата подлежи на връщане в срок от 9 месеца, заедно с уговорена лихва в размер на 0,016% дневно от стойността на заетата сума. Към договора е приложено платежно нареждане от 26.09.2017г., видно от което средствата са постъпили по сметка на заемополучателя. До края на 2021г. няма отчетени счетоводни вписвания във връзка с върнати суми по кредита, вкл. във връзка с начислените лихви.

В хода на извършена предходна ПУФО на ревизираното лице за периода 2016г.-2022г. от А. С. е представена писмена декларация, съгласно която към 01.01.2017г. е разполагала с парични средства в брой в размер на 26 000,00 щ.д., с левова равностойност приблизително 44 000,00лв. А. С. е посочила, че те са от трудови възнаграждения, получени от „Компания Минерал И.“, в която е работила през периода, в който е живеела с бившия си съпруг в Република Ю. А., както и средства, предоставени от същия за издръжка и средства, получени от родители и близки роднини.

Приложена е служебна бележка от посочената компания, съгласно която, за периода от м.02.2010г. до м.08.2012г. е получавала месечно възнаграждение в размер на 1500,00щ.д. С писмена декларация А. С. е заявила, че притежаваните от нея средства в щатски долари е внесла при пътуванията си от Република Ю. А. до България през периода 2011г. и 2012г., за което е приложен и задграничния ѝ паспорт. Пояснява, че наличните парични средства в лева и валута е съхранявала в дома си. Периодично е обменяла валута и с тези средства е захранвала банковите си сметки, включително и през периода 2017г. и 2018г.

Видно от съдържанието на РД, органите по приходите са извършили анализ на обстоятелствата по чл.122, ал.2 от ДОПК, като са приели, че относимите към ревизираното лице са тези по т.1, т.2, т.3, т.4, т.8, съгласно отразеното на стр. 13-14 от РД. За всяка от ревизираните години е извършена съпоставка между притежаваните имуществва и направените разходи с получените доходи, оформена в таблици. За целите на съпоставката, са включени налични парични средства в брой в началото на ревизирания период към 01.01.2017г. в размер на 5000,00лв., парични средства по банкови сметки в началото и края на периода.

В приходната част са включени получените доходи от трудови правоотношения, други облагаеми доходи /доходи от лихви за 2017г. и доходи от наем за 2018г. и 2019г. /необлагаеми доходи, от други източници, дарения, наследство, представляващи основно получени суми по банковите сметки на лицето от бившия съпруг /месечни разходи и билет за Ю./, възстановени суми от върнати стоки, щети и други, доходи от наем и друго възмездно предоставяне на права или имущество /установени недекларирани приходи от наем, постъпления от Airbnb в размер на 32445,46лв. за 2018г.

За 2019г. не е установен недостиг.

По отношение на констатираните несъответствия е посочено, че представляват недекларирани доходи.

Приходите са съпоставени с направените разходи от А. С., формирани от разходи за издръжка и живот, установени от извършени плащания на ПОС от банковите сметки на жалбоподателката; комунални разходи по фактури от доставчици, съгласно получени данни при проверки на доставчиците: разходи за екскурзии и пътувания по предоставени данни от ОД на МВР за извършени влизания и излизания в/от Република България; разходи за придобиване и подобрения на недвижимо имущество; разходи за придобиване и ремонт на МПС, платени суми за данъци, осигурителни вноски и др., дарения, разходи за застраховки, охрана и други; направени дарения и други разходи, установени в резултат на извършените процесуални действия и анализ на относимите обстоятелства към приложеното облагане. При тези данни /конкретно описани в РД на стр.66 -76/ по формулата /к.2 + к.3 - к.4 - к. 5/, където к.2 са разполагаеми парични средства в началото на периода, к.3-постъпленията, к. 4 - разходите и к. 5 - наличните

парични средства в края на периода, е изчислено несъответствие /паричен недостиг/ в размер на 31 016,32 лв.

При формиране на данъчната основа от други източници към установените за съответната година несъответствия са добавяни и установените, описани по-горе доходи от други източници-суми, превеждани по банковата сметка на жалбоподателката от различни физически и юридически лица (български и чуждестранни/, като и получените недекларирани доходи от наем.

С оглед обстоятелството, че общата годишна данъчна основа представлява сумата от годишните данъчни основи от различните видове доходи, намалена с предвидените от този закон данъчни облекчения, установените по години данъчни основи по чл.122 от ДОПК и задължения, са както следва:

За 2017г. е определена обща данъчна основа в размер на 35739.06лв., формирана от декларирана данъчна основа от трудови правоотношения в размер на 4375,34лв.; данъчна основа от други източници, в т.ч. получени суми по банкова сметка в размер на 347,40лв. и превишение на разходите над доходите в размер на 31016,32лв. Установен размер на данъка 3573,91лв., внесен в размер на 437,53 лв., дължим в размер на 3 136,38лв.

За 2018г. е определена обща данъчна основа в размер на 75506,68лв., формирана от данъчна основа от други източници, в т.ч. превишение на разходите в размер на 32445,46лв. и други облагаеми доходи в размер на 31003,67лв. /постъпления по банкова сметка/ и данъчната основа за доходи от наем в размер на 12057,55лв. Установен е дължим данък в размер на 7550,67лв.;

За 2019г. е определена обща данъчна основа в размер на 34598,83лв., формирана от декларирана данъчна основа в размер на 6811,40лв. /от трудови/граждански правоотношения/, данъчната основа от други недекларирани доходи в размер на 3356,79лв. /получени суми по банкови сметки/, данъчна основа на получени наеми в размер на 24430,64лв. Установен е данък в размер на 3459,88лв., внесен в размер на 681,14лв., дължим за довносяне в размер на 2778,00лв. /виж РА –л.138/. Начислени са лихви за просрочие в размер на 7 542,00 лв. /виж РА –л.141/

При административното оспорване на РА, решаващият орган е приел че доколкото се касае за дейност, извършвана посредством платформа Airbnb, и както жалбоподателката сама потвърдила, че се отдават вили на туристи, неоснователно тези суми са третираны като доходи от наем на физическото лице, както и че липсват категорични доказателства че се касае за облагаем доход от наем по смисъла на чл.31, ал.1 от ЗДДФЛ. Прието е, че следва да бъде възложена ревизия на А. С. за установяване задълженията ѝ от стопанска дейност за периодите от 01.01.2018г. до 31.12.2019г., като с РА неправилно са определени за облагане, получените суми от Airbnb през 2018г. и 2019г. на физическото лице. Ето защо, същите не следва да участват при формиране на обща данъчна основа за облагане по чл. 122 от ДОПК.

По отношение на получени суми от чуждестранни физически и юридически лица по личната сметка на А. С. е прието, че правилно същите са квалифицирани като доходи от други приходаизточници. Ревизираното лице не е дало обяснение и доказателства за основанието на преводите, за наредителите, за удържани данъци при източника и други. Ето защо , е счетено , че се касае за укрити доходи, които правилно са обложени и представляват обстоятелство по смисъла на чл.122, ал.1, т.2 от ДОПК.

Предвид това, с Решение №1204 от 30.08.2024г. на директора на Дирекция "Обжалване и

данъчно осигурителна практика" (ОДОП) [населено място] при Централно управление (ЦУ) на НАП е изменен Ревизионен акт /РА/ №Р-22221723006722-091-001/06.06.2024г., като установения с РА резултат за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2018г. до 31.12.2018г. в размер на 7550,67лв. е определен на 6344,91лв. и за периода от 01.01.2019г. до 31.12.2019г. в размер на 3459,88лв. е определен на 1016,81лв., ведно със съответните лихви, като в останалата оспорена част – относно определените задължения за 2017г. е потвърден.

Решението на административната инстанция е връчено по електронен път, а жалбата до съда е депозирана чрез решаващия орган в срок.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу годин за обжалване административен акт, от процесуално легитимирано лице и в срока по чл.156, ал.1 ДОПК, с оглед на което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл.160, ал.2 ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Не се установяват при извършената служебна проверка допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила в хода на проведеното ревизионно производство. Ревизията е приключила в срока по чл.114, ал.2 от ДОПК. РД е съставен от ревизиращите органи в срока по чл.117, ал.1 от ДОПК и съдържа предвидените в чл.117, ал.2 от ДОПК реквизити, при прилагане на събраните в хода на ревизионното производство доказателства. Съответно спазен е и срока по чл.119, ал.2 от ДОПК за издаването на ревизионния акт.

Към материалите по делото са приобщени разпечатки от електронни документи, които представляват възпроизведени на хартиен носител електронни документи по смисъла на чл.3, ал.1 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, материализиращи електронно изявление, подписано при условията на чл.13, ал.1 от същия закон.

От електронните документи и удостоверяванията към всеки от тях, съдът констатира, че разпечатаните документи са идентични с представените в електронна форма и са подписани с квалифициран електронен подпис от лицата, посочени като техни автори. В настоящия казус, при проверка валидността на положените върху ЗВР подписи, се установи, че същите са придружени от издадено от доставчика на удостоверителни услуги удостоверение за квалифициран електронен подпис, отговарящо на дефиницията по чл.3, т.15 от Регламент (ЕС) №910/2014г. Не се прави възражение от страна на жалбоподателя относно авторството на електронните изявления.

Съдът не приема защитната теза на жалбоподателката, че ревизионният акт е нищожен, поради липса на компетентност на служители от различни териториални дирекции от тази на постоянния адрес на ревизираното лице. Съдът счита, че същите са служители на единната данъчна администрация и компетентността им е на територията на цялата страна. Съгласно чл.10, ал.9 от ЗНАП.-(9) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2020г., в сила от 01.01.2021г.) При необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да

нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа.“ От тази норма произтича компетентност за приходната администрация от друга ТД на НАП да издава актове спрямо лица, които не са в териториалната компетентност на съответната дирекция. В случая става въпрос за изключение от правилата, заложиени в чл.7, ал.1 и чл.8 ДОПК за обхвата на териториалната компетентност, която за процесния случай е обвързана с постоянния адрес на физическото лице, каквото е ревизираното, като преценката за нейната необходимост е в обхвата на оперативната самостоятелност на изпълнителния директор и не подлежи на съдебен контрол.

Предвид особения характер на производството, следва да бъде отбелязано, че задълженото лице е било и надлежно уведомено за установените обстоятелства по чл.122, ал.1 от ДОПК с писмено уведомление по реда на чл.124, ал.1 от ДОПК.

По съответствието на оспорения ревизионен акт с материалния закон:

Ревизионното производство, приключило с издаването на обжалвания РА, е проведено по особения ред на чл.122- 124а от ДОПК, даващ възможност определеният в съответния материален закон размер на данъка, да се приложи към установена от органите по приходите по реда на чл.122, ал.2 от ДОПК данъчна основа.

Съгласно разпоредбата на чл.122, ал.1, т.2 и т.4 от ДОПК /на които хипотези в случая се основава провеждането на ревизионното производство по реда на чл.122-чл.124а от ДОПК/, органът по приходите може да приложи установения от съответния закон размер на данъка към определена от него по реда на ал. 2 основа, когато са налице данни за укрити приходи или доходи, респ. когато липсва или не е представена счетоводна отчетност съгласно Закона за счетоводството или воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане, както и когато документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци или за определяне на задължителните осигурителни вноски, са унищожени не по установения ред.

В нормата на чл.124, ал.2 от ДОПК е регламентирано, че в производството по обжалване на РА при извършена ревизия по чл.122 от ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл.122, ал.1 ДОПК е подкрепено от събраните доказателства.

Презумпцията за вярност на фактическите констатации е оборима, като доказателствената тежест за това носи жалбоподателят.

Следователно, в производството по съдебно обжалване на РА, в тежест на органите по приходите е да установят наличието на основание за облагане по аналог, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърдените от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта.

Указания за разпределението на доказателствената тежест в посочения смисъл е дадена на страните в настоящото производство с определения за насрочване на делото.

Съдът приема, че събраните в хода на ревизионното производство писмени доказателства установяват и доказват наличието на предпоставките по чл.122, ал.1, т.2 и т.4 от ДОПК, като основание за провеждане на ревизионно производство по реда на чл.122-чл.124а от ДОПК.

В тази връзка, следва да се отбележи, че жалбоподателката, макар да оспорва наличието на посочените основания за извършване на ревизията по особения ред на чл.122 ДОПК, не излага конкретни възражения и не ангажира доказателства в тази насока. По повод връченото на жалбоподателката уведомление по чл.124, ал.1 от ДОПК, същата не представява документи, писмени обяснения, декларации за имуществено състояние.

Не се налице доказателства за доводите на жалбоподателката, които да се противопоставят срещу приетото наличие на предпоставките на чл.122, ал. 1 от ДОПК.

Настоящият съдебен състав приема, че безспорно са били налице предпоставките за извършване на ревизията по особения ред на чл.122 от ДОПК, в хипотезата на чл.122, ал.1, т.2 от ДОПК - данни за укрити приходи или доходи. Доколкото наличието на основание по чл.122, ал.1, т.2 от ДОПК е безспорно установено, каза се, в производството по обжалването на РА фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното - така чл.124, ал.2 от ДОПК. С тази презумпция се ползва и процесният РА, поради което следва да се сметат за верни направените изводи от страна на ревизиращите.

По спорния въпрос по делото дали получените суми от А. К. С. представляват доход за физическото лице-жалбоподател, съдът приема, че същите са доход.

Преди да определят конкретните размери на публичните задължения по ЗДДФЛ, от ревизиращите органи по приходите е спазен принципът за съпоставимост на приходите спрямо разходите, включително определените по реда на чл. 124а от ДОПК.

Правилно са приложени и законоустановените размери на данъчните ставки.

Съдът намира, че правилно по отношение на получаването на суми по банковите сметки на жалбоподателката през ревизирания период, ревизиращите органи са приели, че в предоставените извлечения на сметките от банките не е налице информация, какво е основанието на преводите, както и че липсват данни за връзката им с лицето, от което същите са извършени. Поради това, правилно е проето, че посочените факти предпоставят извод за необходимост от провеждане на ревизията по реда на чл.122 от ДОПК, с прилагане на оборимата презумпция по чл.123, ал.1, т.1 от ДОПК и са включили сумите в данъчната основа, определена по реда на чл.122, ал.2 от ДОПК. Оборимата презумпция обръща тежестта на доказване, тъй като освобождава страната, за която факта е благоприятен, от задължение за неговото доказване. Задължението за оборването ѝ пада върху задълженото лице при пълно обратно доказване.

В допълнение към това, съдът намира, че посочените в справката основания за извършване на преводите не са достатъчни да обосноват извод, че в случая се касае до необлагаем доход или до средства, предоставени в заем.

В тази връзка, съобрази, че по делото не са ангажирани доказателства с какви средства следва да се връщат получените в заем от „Антим Агро“ ЕООД,[ЕИК] в размер на 460 000,00лв. и изобщо извършвано ли е погасяване, както и на какво основание е извършен преводът.

Тези аргументи са относими към всички плащания-постъпления по банковите сметки на жалбоподателката.

В случая е доказано, че за ревизирания период при извършената съпоставка на приходите и разходите на ревизираното лице, е налице превишение на разходите над приходите, който факт обосновава приложението на чл.122, ал.1, т.2 и 7 от ДОПК. В РД е направен подробен анализ на превишението на разходите над приходите, като констатациите в него, възприети в РА, не бяха оборени от жалбоподателката. Поради

изложеното следва да се приеме, че предпоставките за извършване на ревизията по особения ред са доказани, както и че данъчната основа е определена правилно по реда на ал.2 на чл.122 от ДОПК.

Размерът на установените разходи за ревизирани години без съмнение обосновава соченото несъответствие и приложимостта на презумпцията, въведена с нормата на чл.123, ал.1, т.1 от ДОПК.

Предвид изложеното, съдът намира, че РА №Р-22221723006722-091-001/06.06.2024год. потвърден и изменен с Решение №1204 от 30.08.2024г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно осигурителна практика" (ОДОП) [населено място] при Централно управление (ЦУ) на НАП, в оспорената му част е издаден при правилно приложение на процесуалния и материалния закон, поради което подадената срещу него жалба от А. К. С. [ЕГН] следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, жалбоподателката следва да бъде осъдена на основание чл.161, ал.1 от ДОПК да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 2791 лева на основание чл. 8, ал. 1, във връзка с чл.7, ал.2, т.3 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за възнаграждения за адвокатска работа, в относимата редакция, изчислен при материален интерес от 16 565,03 лева, формиран, с помощта на лихвен калкулатор, както следва: главница в размер на 10 497,72лв., от която за периода от 01.01.2017г. до 31.12.2017г. в размер на 3136лв., за периода от 01.01.2018г. до 31.12.2018г. в размер на 6344,91лв. , за периода от 01.01.2019г. до 31.12.2019г. в размер на 1016,81лв. и лихви в общ размер на 6067,31 лв., от които за 2017г.- 2066,37 лв, за 2018г.- 3537,43 лв. и за 2019г. – 463,51 лв.

Водим от горното и на основание чл.160, ал.1 ДОПК Административен съд-София-град, I отделение, 18-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. К. С., [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], ет.7, ап.13, против Ревизионен акт №Р-22221723006722-091-001/06.06.2024год., издаден от С. Й. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В.-орган, възложил ревизията и С. А. Д.-ръководител на ревизията, в частта, потвърдена и изменена с Решение №1204 от 30.08.2024г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно осигурителна практика" (ОДОП) [населено място] при Централно управление (ЦУ) на НАП, с което са установените задължения на А. К. С. за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДФФЛ, в общ размер 16565,03 лева, от които главница в размер на 10 497,72лв. и лихви в общ размер на 6067,31 лв., като неоснователна.

ОСЪЖДА: А. К. С. [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], ет.7, ап.13, да заплати на Национална агенция за приходите [населено място], сумата от 2791/-две хиляди седемстотин деветдест и един/ лева, представляваща разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба чрез Административен съд – София-град пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК.

СЪДИЯ: